

ရန်ကုန်တက္ကသိုလ် နှစ် ၁၀၀ ပြည့်ကို ကြိုဆိုဂုဏ်ပြုပါ၏

မြကျန်းညို၏လွမ်းရိပ်များ

မြစ်ချောင်းငယ်ဖြာဖြာ ရေပြာပြာ သမုဒ္ဒရာမှာ ပေါင်းစုံ အသစ်အဟောင်းနယ်စုံစွာ ကျက်သရေဂုဏ်ဝေဖြာတဲ့ အကြေတက္ကသိုလ်မှာ အကြောင်းဆုံ.....

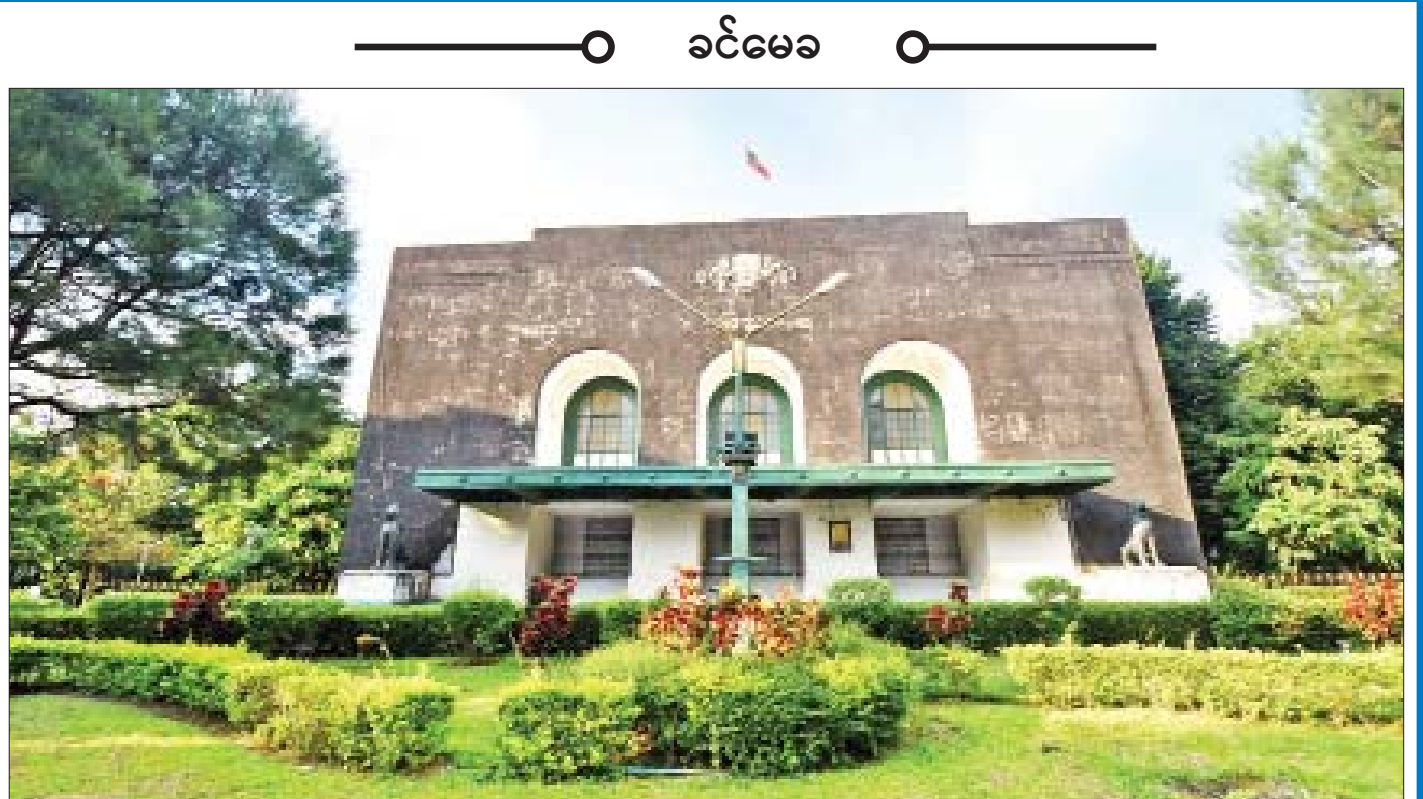
မြကျန်းညိုညို...ကွန်းခိုရာ တက္ကသိုလ်မှာစုံ... စာပေဂီတနှင့်သာ...အနုပညာ...အစစမှာလည်းစုံ...။

ဟုတ်ပါတယ်ရှင်။ တက္ကသိုလ်လို့ဆိုတဲ့ တက္ကသိုလ်ဟာ စာပေပညာရပ်တစ်ခုတည်းသာ သင်ပေးတဲ့နေရာ မဟုတ်ပါဘူး။ အဋ္ဌာရသ ၁၈ ရပ်ဆိုတဲ့ ရှေးစာတွေမှာ ဖတ်ရဖူးတဲ့ ဒီသာပါမောက္ခကြီး သင်ကြားပေးနေတဲ့ တက္ကသိုလ်ကြီးဖြစ်ပါတယ်။ ဘာသာရပ်စုံ စာများ သင်ကြားပေးနေသလို အနုပညာရပ်များကလည်း ယူချင်တယ်ဆိုရင် လွမ်းဆွတ်ဖို့ မခဲယဉ်းလှပါဘူး။ အနယ်နယ်အရပ်ရပ်က လာရောက်ပညာဆည်းပူးကြတဲ့ ကျောင်းသား ကျောင်းသူများ အဓိကတက္ကသိုလ်ထဲကို ရောက်လာပြီဆိုရင် နွေးထွေးမှု၊ လုံခြုံမှု၊ အံ့အားသင့်စေမှု၊ ကြည်နူးမှု၊ စိုးရိမ်မှု၊ အားတက်စေမှု စတဲ့ ရသာမျိုးစုံပေးနိုင် တဲ့ နေရာကြီးတစ်ခုဖြစ်ပါတယ်။

အကောင်းဆုံးတက္ကသိုလ်ဖြစ်ခဲ့

ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်ကို ၁၈၇၈ ခုနှစ်တွင် ဗြိတိသျှ အိန္ဒိယရှိ ကာလကတ္တားတက္ကသိုလ်လက်အောက်ခံ ရန်ကုန် ကောလိပ်အဖြစ် တည်ထောင်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း သမိုင်း မှတ်တမ်းများအရ သိခဲ့ရပါတယ်။ ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်ကို အင်္ဂလန်နိုင်ငံရှိ အောက်စ်ဖို့ဒ်နှင့် ကိန်းဘရစ်ချ်တက္ကသိုလ် တို့၏ စနစ်အတိုင်း ဖွဲ့စည်းတည်ဆောက်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါ တယ်။ တစ်ချိန်က ၁၉၄၀ ပြည့်နှစ်နှင့် ၁၉၅၀ ပြည့်နှစ် များအတွင်းမှာ အရှေ့တောင်အာရှ၏ အကောင်းဆုံး တက္ကသိုလ်ဖြစ်ခဲ့ဖူးပါတယ်။ အာရှအဆင့်တွင်လည်း ထိပ်တန်းရပ်တည်နိုင်သောကြောင့် အခြားအာရှနိုင်ငံများမှ ကျောင်းသားများ လာရောက်ပညာဆည်းပူးရာ တက္ကသိုလ် ဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။

ကောင်းလေစွ...။ ဒါဟာ ငါတို့နိုင်ငံရဲ့ ဂုဏ်ယူ ဝင့်ကြားစရာ တက္ကသိုလ်ကြီးဟေ့လို့ သွေးကြီးဖို့ မကောင်း ဘူးလားရှင်။ ဧက ၂၀၀ နီးပါးကျယ်ဝန်းတဲ့ ကံကော်တော လို့ခေါ်တဲ့ ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်ကြီးထဲမှာ ကျွန်မတို့လည်း နားခိုဖူးပါတယ်။ ကံကော်တောရဲ့ရွာသူဖြစ်လာတဲ့ ကျွန်မ တို့တစ်တွေဟာ စာကြမ်းပိုးတွေမဟုတ်ကြပါဘူး။ ဟိုနေရာ စပ်စပ် ဒီနေရာစပ်စပ် ပါလေရာတွေပါ။ တက္ကသိုလ်ကြီး

ရန်ကုန်တက္ကသိုလ် ဘွဲ့နှင်းသဘင်ခန်းမ

ထဲမှာ ခြံပြီးပြောမယ်ဆိုရင် ဝိဇ္ဇာဘာသာရပ်နှင့် သိပ္ပံဘာသာ ရပ်ဆိုပြီး အုပ်စုကြီးနှစ်အုပ်စု တွေ့ရမှာဖြစ်ပါတယ်။ အနယ်နယ်အရပ်ရပ်ကလာတက်တဲ့ ကျောင်းတော်သားကြီး များက ဘာသာရပ်အလိုက်ချထားပေးတဲ့ အဆောင်များမှာ နေကြရပါတယ်။

အတွေ့အကြုံနှင့် သမ္ဘာကို ဖော်ပြ

တက္ကသိုလ်ဆိုတဲ့အတိုင်း ဆည်းပူးစရာတွေ များလှပါ တယ်။ အဓိပတိလမ်းဆိုတဲ့ အဓိပ္ပာယ်ပြည့်ဝလှတဲ့ လမ်းမ ကြီးရဲ့ထိပ်က ကြည့်လိုက်မယ်ဆိုရင် Head of the University လို့ တင်စားချင်တဲ့ ဘွဲ့နှင်းသဘင်ခန်းမကြီးကို ထည့်ထည့်ဝါဝါ တွေ့ရမှာဖြစ်ပါတယ်။ ဘွဲ့နှင်းသဘင်ကြီးဟာ

ဟိုး...ထိပ်ဆုံးမှာ အင်းလျားရေပြင်ကြီးကို နောက်ခံထားပြီး ကိုယ်ရောင်ကိုယ်ဝါတွေက၊ တောက်ပသစ်လွင်မှုမရှိတဲ့ အရောင်အဆင်းက အတွေ့အကြုံနှင့် သမ္ဘာကို ဖော်ပြ နေသလိုပါပဲ။ ခေတ်အဆက်ဆက် ကြုံကြုံခံခဲ့ပြီး ကျောင်း တော်ကြီးဆီရောက်လာတဲ့သားသမီးတွေကို ကာကွယ် စောင့်ရှောက်ပြုစုပျိုးထောင်ပေးမယ်ဆိုတဲ့ စိတ်များရှိတဲ့ မိခင်ကြီးလို့ပါပဲ။ ရောက်လာသမျှ ကျောင်းသား ကျောင်းသူ များကို ဖြူသည့်၊ မည်းသည့်၊ ချောသည့်၊ ရုပ်ဆိုးသည့်၊ ချမ်းသာသည့်၊ ဆင်းရဲသည့် မခွဲခြားဘဲ ရင်ဖွင့်လို့ အမြဲတမ်း ကြိုဆိုနေပါတယ်။ ၁၉၈၀-၁၉၈၁ ဝန်းကျင်က ကံကော်ရွာသူ များဖြစ်ကြတဲ့ ကျွန်မတို့တစ်တွေလည်း ကျောင်းတက်ရင်း

တက္ကသိုလ်အနံ့ ခြေဆန့်ခဲ့ကြတာပေါ့။

တက္ကသိုလ်တစ်ခုလုံး အရှေ့ဖျားကနေ အနောက် ဖျား၊ အနောက်ဖျားကနေ အရှေ့ဖျား၊ တောင်ဖျားကနေ မြောက်ဖျား၊ မြောက်ဖျားကနေ တောင်ဖျားလည်း သွားနိုင်ကြပါတယ်။ အသက် ၁၆ နှစ် ကျော်ပြီဖြစ်တဲ့ တက္ကသိုလ်ကျောင်းသား ကျောင်းသူများကို ကျောင်း အုပ်ချုပ်ရေးအဖွဲ့က စည်းကမ်းတကျ လွတ်လပ်စွာ နေထိုင်ခွင့်၊ ပညာဆည်းပူးခွင့်တွေ ပေးထားပါတယ်။ RC လို့ခေါ်တဲ့ အပန်းဖြေရိပ်သာထဲက ဆိုင်းသံ၊ ဗုံသံကြား ရင်လည်း ရောက်အောင်သွားပြီး ကြည့်ကြတာပါပဲ။ ပန်းချီဟေ့ဆိုရင်လည်း ပါလိုက်ကြတာပါပဲ။ ကိုယ်က ကဗျာမစပ်ရင်သာရှိရမယ်။ ကဗျာချစ်သူ(ကဗျာရှူး)တွေ စပ်ထားတဲ့ ကိုယ်တိုင်လက်ရေးဖြင့်ရေး၊ ဖယောင်းကူးပြီး ထုတ်ထားတဲ့ ကဗျာစာအုပ်လေးတွေလည်း တစ်အုပ် တစ်ကျပ်နဲ့ ကူရောင်းပေးဖူးတာပါပဲ။ ဘာသာရပ်တိုင်း လိုလို သူငယ်ချင်းတွေရှိတဲ့အတွက် စာသင်ခန်းအစုံ၊ အဆောင်တော်တော်များများ အုပ်စုလိုက်လှည့်လည်နေ ကြတာပေါ့။ သစ်ပုပ်ပင်ကြီးကတော့ ကျွန်မတို့ရဲ့ စံပြ မော်ဒယ်ကြီးပေါ့။ အဝတ်အစားအသစ်လေးရလာပြီ၊ ဝတ်လာပြီဆိုရင် သစ်ပုပ်ပင်ကြီးနားပြေးပြီး ဓာတ်ပုံရိုက် တော့တာပါပဲ။ အဲဒီတုန်းက ပို့စကတ်ဓာတ်ပုံတစ်ပုံမှ သုံးကျပ်သာပေးရတာ။ ဓာတ်ပုံတွေရိုက်ပြီး မရွေးလွန်းလို့ ဓာတ်ပုံဆရာကြီး ဦးတင်ဦးက "ဟေ့...ကောင်မလေးတွေ နင်တို့မရွေးရင်နော် ကွန်ဘုတ်ရှေ့မှာ ဘုတ်ထောင်ပြီး ကပ်ထားလိုက်မယ်"လို့ ခြိမ်းခြောက်တာကို ကျွန်မတို့က တစ်ခွန်းမခံဘဲ "ဟဲ...ဟဲ...ကပ်ရင်ကပ်လေ ဦးတင်ဦးကြီး ဓာတ်ပုံကောင်းကြောင်း ကြော်ငြာတာဖြစ်လို့ မော်ဒယ်ခ ပေးရမယ်"လို့ ပြန်ခံပက်ကြပါတယ်။

ပေါင်းသင်းဆက်ဆံရေးစနစ်ကို ဖော်ကျူး

ဓာတုဗေဒမှာစာသင်တဲ့ဆရာဒေါက်တာမင်းတင်မွန်ရဲ့ အဝတ်အစားအပြင်အဆင်ကြောင့် ဆရာကြီးကို သက်သက်သွားကြည့်ဖူးပါတယ်။ တိုက်ပုံနဲ့ ခေါင်းပေါင်းနဲ့ မြန်မာဆန်ဆန်အမျိုးသားဝတ်စုံကို သပ်သပ်ရပ်ရပ်ဝတ်ပြီး သေသေချာချာ ရှင်းပြသင်ကြားနေတဲ့ ဆရာကြီးကို ကြည့်ရတာ ထူးဆန်းသလိုလို၊ အားကျသလိုလို ဖြစ်ခဲ့ဖူး ပါတယ်။ ဘုမိဗေဒဘက်က သူငယ်ချင်းတွေဆိုကိုလည်း သွားလိုက်ကြတာပါပဲ။ တက္ကသိုလ်ထဲကို နားခိုဖူးတဲ့ အနုပညာသွေးရှိသူမှန်သမျှ တက္ကသိုလ်အကြောင်းကို သိချင်းတွေ၊ ကဗျာတွေ၊ ဝတ္ထုတွေထဲမှာ အမြဲတမ်းဖတ်ရ လေ့ရှိပါတယ်။ "မိတ်ဆွေအပေါင်းအသင်းဖြစ်သွားကြ တာတွေ၊ စိတ်အနေပြောင်းရင်း ချစ်သွားကြတာတွေ" ဆိုတဲ့ အနီတီချိုပြီးရဲ့ တက္ကသိုလ်ကျောင်းက ငွေလမင်း ဆိုတာကျောင်းသားကျောင်းသူတွေရဲ့ ပေါင်းသင်းဆက်ဆံ ရေးစနစ်ကို ဖော်ကျူးနေပါတယ်။

ဘွဲ့နှင်းသဘင်ကြီးဟာ ဟိုး... ထိပ်ဆုံး မှာ အင်းလျားရေပြင်ကြီးကို နောက်ခံ ထားပြီး ကိုယ်ရောင်ကိုယ်ဝါတွေက၊ တောက်ပသစ်လွင်မှုမရှိတဲ့ အရောင် အဆင်းက အတွေ့အကြုံနှင့် သမ္ဘာကို ဖော်ပြနေသလိုပါပဲ။ ခေတ်အဆက်ဆက် ကြုံကြုံခံခဲ့ပြီး ကျောင်းတော်ကြီးဆီ ရောက်လာတဲ့သားသမီးတွေကို ကာကွယ် စောင့်ရှောက် ပြုစုပျိုးထောင်ပေးမယ် ဆိုတဲ့စိတ်များရှိတဲ့ မိခင်ကြီးလို

JUDSON CHURCH UNIVERSITY ESTATE, KAMAYUT, YANGON.	
JUDSON CHURCH PASTOR ASSOCIATE PASTOR ASSOCIATE PASTOR(Hon.) ASSISTANT PASTOR ASSISTANT PASTOR	Rev. Dr. ARTHUR KO LAY Rev. U KYAW NYUN Rev. Dr. SMITH NGU ZA THAWNG SAVA SAI LUN SAVA SAI TUN TUN OO
* WORSHIP SERVICE * COMMUNION SERVICE * MEN'S FELLOWSHIP SERVICE * WOMEN'S FELLOWSHIP SERVICE * YOUTH FELLOWSHIP SERVICE * CHURCH SCHOOL * DAWN PRAYER	4:00 PM SUNDAY 4:00 PM FIRST SUNDAY OF THE MONTH 2:00 PM FIRST & THIRD SUNDAY OF THE MONTH 1:30 PM SUNDAY AT THE PARSONAGE 2:00 PM SUNDAY AT THE CHURCH 8:00 AM SUNDAY AT THE CHURCH 4:00 AM MONDAY TO SATURDAY AT THE CHURCH
KAYIN BAPTIST FELLOWSHIP CHURCH PASTOR PASTOR PASTOR	Rev. NAW LAH SHYE Rev. NAW NYI WIN Rev. NAW LER BU
* WORSHIP SERVICE * CHURCH SCHOOL	11:00 AM SUNDAY 8:00 AM SUNDAY AT JUDSON CHURCH CENTRE.

ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်ဝင်းအတွင်းရှိ ဂျဒ်ဆင်ဘုရားရှိခိုးကျောင်းနှင့် ကမ္ဘည်းမှတ်တမ်း

■ စာမျက်နှာ ၆ မှ

ဒေသအသီးသီးက လူမျိုးဘာသာမရွေး ဆုံစည်းရာ နေရာကြီးမှာ ကြင်ဖော်လည်း ရှာလို့ရနေကြပါတယ်။ အတန်းပြီးတာနဲ့ အင်းလျားကန်ပေါင်စောင်းမှာ စကား တွတ်ထိုးနေတဲ့ အတွဲတွေကို ကြည့်နဲ့ဖွယ်ရာတွေ့ရမှာပါ။ အဲဒီတုန်းက အခုလိုဆိုင်တွေမရှိပါဘူး။ အကြော်တံ တစ်တံ၊ နှစ်တံ လောက်သာရှိပါတယ်။ ကျွန်မတို့သူငယ်ချင်း အုပ်စုရဲ့ ဆုံရပ်ဟာ အင်းလျားကန်ပေါင်က အကြော်ဆိုင် ဖြစ်ပါတယ်။ ထမင်းစားချိန်ဆို အခြားအကြောင်းထူးမရှိရင် အဲဒီမှာ ဆုံရပ်ပါပဲ။ ပထဝီ၊ ရူပ၊ ဘူမိ၊ စီးပွားရေး၊ မြန်မာစာ၊ သမိုင်း၊ ဓာတု စတဲ့ဘာသာရပ်အသီးသီးမှာ သူငယ်ချင်း တွေ ကိုယ်ကြိုက်တဲ့ ဘာသာရပ်လျှောက်ထားပြီး ဆည်းပူး နေကြတာပါ။

ဩဘာပေးတာ ခံရ

ဘာသာကွဲသော်လည်း အဝန်းအဝိုင်းတစ်ခုတည်း ဆိုတော့ အမြဲတမ်းတွေ့ဖြစ်ဆုံဖြစ်နေကြတာပါ။ အစား အသောက်တွေကတော့ မာလာနောက်က ဦးယမ်းဘီလူး အအေးကိုသောက်ပြီး ရာမညနားက ဦးချစ်လက်ဖက်ရည် ဆိုင်ကို ရောက်အောင်သွားသောက်တာ ကျွန်မတို့အုပ်စု ပါပဲ။ ဆရာစာသင်နေတုန်း အင်းလျားကန်ဘက်က ရုပ်ရှင် ရိုက်လို့ မှန်ထိုးလို့ လက်ခနဲမြင်ရင် စာသင်ခုံက လျှောဆင်းပြီး ကုန်းကုန်းကုန်းကုန်းနဲ့ အင်းလျားကန် ဘက်ကို ပြေးကြည့်ကြတာ ကျွန်မတို့ပါပဲ။ စာမေးပွဲ ဖြေခါနီး စာသင်ခန်းထဲမဝင်သေးဘဲ ကော်ရစ်တာမှာ စာကို သဲကြီးမဲကြီးကျက်နေတဲ့ ကျွန်မတို့ကို ဆရာက "ကျက်ကြ ကျက်ကြ၊ စာမေးပွဲက ဖြေတော့မယ် ကျက်တုန်း၊ နင်တို့ကျမယ်၊ စာမေးပွဲမအောင်ဘူး"လို့ ဖြတ်သွားရင်း ဩဘာပေးတာ ခံရဖူးပါတယ်။

ဆရာမ မလာတဲ့ class ပျက်တဲ့အချိန်တွေမှာလည်း အပြင်မထွက်ဖြစ်ရင် ဆရာမအိုက်တင်အတိုင်း စာထွက် သင်ပြပြီး ဟာသလုပ်ပြီး ပေါရဲတာလည်း ကျွန်မတို့ တစ်တွေပါပဲ။ "အဓိပတိလမ်းမပေါ် အတူတူလို့ လျှောက်စို့နော်" ဆိုတဲ့ သီချင်းပေါ်လာတော့ အဓိပတိ လမ်းမှာ လျှောက်လိုက်တဲ့အတွဲတွေ ... "မာလာဆောင် မောင်မလာဘူး" သီချင်းကြောင့်လည်း မာလာဆောင် မဒီများ နာမည်ကြီးသွားကြပါတယ်။ "ပုဂံလမ်းက စောင့်နေမယ်" ဆိုတဲ့ သီချင်းပေါ်လာတော့လည်း ပုဂံလမ်း ဘက်ကို အပြေးအလွှားသွားဓာတ်ပုံရိုက်ခဲ့ကြပါသေး တယ်။ နိုင်ထူးရဲ့ "စစ်ကိုင်းလမ်း"ကတော့ ကျွန်မတို့လူငယ် တွေကြားမှာ အလွန်ကြိုက်နှစ်သက်(ဟတ်ထိနေ) ခဲ့တာပေါ့။

ဝင့်ဝင့်ထည်ထည်ရှိနေတဲ့ စာကြည့်တိုက်ထဲကို သူငယ်ချင်းအုပ်စုတွေထဲက စာကြမ်းပိုးတွေကြောင့်

ရန်ကုန်တက္ကသိုလ် အဓိပတိလမ်းမကြီး

သုံးကြိမ်လောက် ရောက်ဖူးပါတယ်။ ဘာသာရပ်ပေါင်း မြောက်မြားစွာရဲ့ စာအုပ်တွေဟာ ကတ်တလောက်ကြည့်ပြီး ရှာဖွေတောင် ခဲယဉ်းလှပါတယ်။ စသွားတဲ့နေ့မှာတော့ စာကြည့်တိုက်မှူးအကူအညီယူပြီး ရှာဖွေရပါတယ်။ စာကြည့်တိုက်ထဲ တိတ်တိတ်ဆိတ်ဆိတ်မနေနိုင်တဲ့ ကျွန်မတို့တစ်သိုက်ကတော့ စာအုပ်ငှားပြီး အပြင်ဘက် အုတ်ခုံတစ်နေရာရာ (သို့) မြက်ခင်းပြင်တစ်ခုခုမှာ စာဖတ် ကြ၊ ငြင်းကြ၊ ခုံကြပါပဲ။ ဂျိဆင်ဘက်ကိုလည်း မကြာခဏ သွားကြပါတယ်။ ဒါပေမယ့် အဲဒီဘက်သွားရင် တစ်ယောက်တည်းသွားဖို့ တော်တော်စဉ်းစားရပါတယ်။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ ရွှေဘိုဆောင်ဘက်ကို ဖြတ်ရလို့ပါ။ ရွှေဘိုဆောင်က ကျောင်းသားများက လူအုပ်တောင့်ရင် တောင့်သလို လမ်းလျှောက်နေတဲ့မိန်းကလေးတွေကို အဆောင်ပြတင်းပေါက်တွေကတစ်ဆင့် ဘယ်ညာ ဘယ်ညာဆိုပြီး စတုတ်လိုပါပဲ။

ရိုသေလေးစား ပြောစကားနားထောင်

တက္ကသိုလ်ကျောင်းသား ကျောင်းသူဘဝကတော့ အင်မတန်လွတ်လပ်ပျော်ရွှင်လှပါတယ်။ RC ထဲမှာ အားကစားပြိုင်ပွဲတွေရှိပြီဆိုရင်လည်း သူငယ်ချင်းတွေထဲက တစ်ယောက်ရဲ့ချစ်သူက ရူပဗေဒက ခြင်းလုံးအားကစား သမားပေါ့။ ပိုက်ကျော်ခြင်းပြိုင်ပွဲမှာ ကျွန်မတို့အုပ်စုက

ရူပအသင်းဘက်ကပေါ့။ ဟိုဘက်အသင်းက ဘူမိဗေဒဖြစ်ပါ တယ်။ ဘူမိက ယောက်ျားလေးများပါတယ်။ ရူပဗေဒက လည်း မိန်းကလေးများတဲ့မေဂျာဆိုတော့ အားပေးတဲ့ မိန်းကလေးတွေက ပိုပြီးများပါတယ်။ ရူပဘက်အားပေးသူ များကို ဟိုဘက် ဘူမိကနိုင်အောင် စကားရည်မလှနိုင် ပါဘူး။ အဲဒီမှာ မှတ်မှတ်ရရ ထပြောလိုက်တဲ့တစ်ယောက် (နောင်လူရွှင်တော်နာမည်ကြီးဖြစ်လာမည့်) ပိန်ပိန် ဖြစ်ပါ တယ်။ ရူပဘက်က မိန်းကလေးတွေဘက်ကို "အော်... တော်တော်ရွှင်နေကြပါလား၊ မိန်းမ....တွေပေါ့နော်"လို့ မခံချင်အောင် ခွပ်လိုက်ပါတယ်။ ဒီဘက်ကလည်း မခံဘဲ ပြန်ရန်ဖြစ်ကြတာ ပွက်လောရိုက်ကုန်ကြပါတယ်။ တစ်ခါ ဘော်လီဘောပြိုင်ပွဲမှာရန်ဖြစ်လို့ ပါချုပ်ကြီး ဒေါက်တာ မောင်ဒီ ကိုယ်တိုင်ဆင်းလာပါတယ်။ ကျွန်မတို့ခေတ်ကတော့ ဘယ်ဆရာ ဆရာမဖြစ်ဖြစ် ရိုသေလေးစား ပြောစကား နားထောင်တဲ့စိတ်က အရိုးစွဲနေကြပါတယ်။ ဆရာကြီးက အသားညိုညို၊ မျက်ခုံးတော်တော်ကောင်းပါတယ်။ အရပ်ကလည်းပူပါတယ်။ ဆရာကြီးရောက်တာနဲ့ မီးကို ရေနဲ့ငြိမ်းသလို အားလုံးတိတ်သွားပါတယ်။ ဆရာကြီးရဲ့ ဆုံးမမှုနာခံပြီး ကိုယ့်အဆောင် ကိုယ်ပြန်ကြပါတယ်။

နောက်တစ်ခုက ကျောင်းမှာ ကောင်းမွန်စွာ မွေးမြူ ပေးတဲ့ အလေ့အကျင့်တစ်ခုကတော့ UTC ရန်ကုန်

တက္ကသိုလ် အရန်တပ်ရင်းထူထောင်ထားတာပါ။ ဝါသနာ ပါသူ ကျောင်းသားတွေ ဝင်ရောက်နိုင်ပါတယ်။ ဘူမိ တောင်တက်အသင်း၊ ဗုဒ္ဓဘာသာအသင်း၊ ပန်းချီ အဆို၊ အက ဘယ်အဖွဲ့အစည်းမဆို ဝါသနာပါရာ ဝင်ရောက်ပါဝင် နိုင်ပါတယ်။ တက္ကသိုလ်ဆိုတဲ့အတိုင်း အဋ္ဌာရသ ၁၈ ရပ် စုံလှပါတယ်။ ကျပန်းစကားပြောပြိုင်ပွဲ၊ အင်္ဂလိပ်စာ စွမ်းရည်ပြိုင်ပွဲတွေကလည်း မကြာခဏ ဘာသာရပ် အလိုက် ကျင်းပကြပါတယ်။ ဆိုမယ်၊ တီးမယ်၊ ကမယ်ဆိုရင် ဝိဇ္ဇာခန်းမမှာ လုပ်တာများပါတယ်။ Assembly တို့၊ ဟောပြောပွဲတို့ဆိုရင်တော့ RC ထဲမှာ လုပ်ကြပါတယ်။

ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်ကြီးဟာ ဖွဲ့စည်းပုံ စနစ်ကျ ကောင်းမွန်လှပြီး တစ်ဌာနနဲ့တစ်ဌာန တစ်ဆောင်နဲ့ တစ်ဆောင် ကူးယှက်ဖို့၊ ပေါင်းကူးဖို့ အဆင်ပြေလှပါတယ်။ အခုတော့ ခတ်ထားတဲ့ ခြံစည်းရိုးအကန့်အသတ်တွေ ကြောင့် အရင်လို ပေါင်းကူးဖို့ မလွယ်ကူတော့ပါဘူး။ တက္ကသိုလ်က ဘွဲ့ရပြီး ပညာစုံလို့ ကြင်ရာပါစုံသွားတဲ့ သူတွေလည်း အများကြီးပေါ့။ နဖူးစာ မင်ရေကြလို့ လွဲခဲ့ရ သူတွေလည်း တစ်ပုံတစ်ပင်ပေါ့။

အင်မတန်ဂုဏ်တင့်စေ

ဘာပဲပြောပြော တက္ကသိုလ်ရဲ့ဘယ်နေရာမဆို သမိုင်းကြောင်းနဲ့၊ အထင်ကရဖြစ်ရပ်လေးတွေနဲ့ တစ်ခါတလေ ရုပ်ရှင်တွေ၊ ဝတ္ထုတွေထဲက နေရာ အကြောင်းတွေ လွှမ်းမိုးလွန်းလို့ ကိုယ့်တက္ကသိုလ်ထဲကို ရောက်အောင်ရှာပြီး သွားကြည့်ကြရတာ အမောပါ။ တက္ကသိုလ်သီချင်းတွေထဲမှာ တေးရေး မောင်ငွေလှိုင် ရေးသားပြီး ကိုမြသိန်းဆိုထားတဲ့မြကျွန်းညိုညိုသီချင်းဟာ တက္ကသိုလ်ရာဇဝင်၊ တက္ကသိုလ်အကြောင်းကို စုံလင်အောင် ဖော်ပြထားတဲ့ သီချင်းဖြစ်ပါတယ်။ ဒါ့အပြင် "တက္ကသိုလ် နန်း"ဆိုတဲ့ သီချင်းကလည်း ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်ကျောင်း ကြီးကို အင်မတန်ဂုဏ်တင့်စေပါတယ်။ အလွန်ကျက်သရေ ရှိတဲ့ သီချင်းလည်းဖြစ်ပါတယ်။ တေးရေးက တက္ကသိုလ် ဘုန်းနိုင်၊ ကိုဘိုခင်ရေးပြီး ဆိုတာက သန်းသန်းရိုန် ဆိုထားတာပါ။

တက္ကသိုလ်.....နန်း.....မြကျွန်းပမာညီ.....

အောင်နန်းမြို့ဆီ.....ဆောင်ခန်းမြို့ဝေစီစီ....

ပညာတံခွန်.....အောင်လံလွှင့်လို့.....ကြငန်း

မြင့်လို့.....နေ.....သည်

နွဲ့ဖက်ရွှင်ကြည် ရောင်စိုရွှင်လန်းသည်

ညောင်ညိုပင်စခန်းပြောင်ဝန်းရိပ် လီလီ.....

တို့များ.....တွေ့ကြလို့ မေ့မရတာရှည်....

တက္ကသိုလ်သည်ကွန်း...မြှက်ဆိုရည်ညွှန်း

ဥဒါန်းတွင် ကမ္ဘာတည်....

တို့ပြည် တို့အမျိုး တို့အကျိုးဦးတည်...

လူ့ပြည်လူများ လူသားဂုဏ်ရည်...

လူသားဂုဏ်ရည်...

ဆောင်ရွယ်မှုချ မောင်မယ် တူပ လွန်းကြင်ရွှင်ခဲ့သမျှ

သီရေးဖွဲ့စီ...ပျော်ပါးဝေလည်

လွမ်းဖွယ်တလီ...

ကြည့်နဲ့ဖွယ်ကောင်းတဲ့

တို့ကျောင်းတက္ကသိုလ်ပြည်....

တို့ကျောင်းတက္ကသိုလ်....ပြည်

တက္ကသိုလ်နဲ့ဝန်းကျင်တွေမှာ ကွန်ဘုတ်၊ RC၊ ဂျိဆင် အဆောင်၊ အင်းလျား၊ ကွံကော် စတဲ့ အထိမ်း အမှတ် အမှတ်ရစရာတွေ သီချင်းစာပေတွေ အများကြီး ထဲက နိမိတ်ဆောင်ခဲ့သလားဆိုတဲ့ သီချင်းကတော့ ကိုင်စာ ဆိုတဲ့ "တက္ကသိုလ်မြေ နေဝင်မှာကိုစိုးတယ်" တဲ့၊ ဟုတ်ပါ တယ်။ ကိုင်စာရဲ့ "အေးမြတဲ့ ကျောင်းအရိပ် ကုန်ဆုံးရမည့် အချိန် တက္ကသိုလ်မြေ နေဝင်မှာကိုစိုးတယ်တဲ့" မှန်ပါ တယ်။ ၈၈ အရေးအခင်းပြီးနောက်ပိုင်းမှာ တိတ်ဆိတ်သွား တဲ့၊ သီချင်းထဲကအတိုင်း ခေတ္တခဏ ငြိမ်သက်သွားတဲ့ အဓိတက္ကသိုလ်ကြီးကတော့ သူ့ရဲ့သားသမီးတွေကို လွမ်းဆွတ်နေမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

အခုတော့ သားသမီးတွေနဲ့ လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ပြန်လည်စည်ပင်လာတဲ့ တက္ကသိုလ် မြကျွန်းညိုကြီး ပြန်လည်သက်ဝင်လာပါပြီ။ ကျွန်မတို့ရဲ့မိခင်ကြီး အသက် ရာပြည့်တော့မှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ရန်ကုန်မြို့ကြီးရဲ့ မြို့လယ် ကောင်ထဲမှာ စိမ်းစိုနေတဲ့ သစ်ပင်ပန်းမန်တွေကြားထဲက အေးချမ်းကျယ်ဝန်းလှတဲ့ တက္ကသိုလ်ကြီး၊ ရေပြာပြာ အင်းလျားကန်ကြီးနဲ့ ပန်ရလှတဲ့ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်ကြီးဟာ ခေတ်တွေ၊ စနစ်တွေအမျိုးမျိုးကိုဖြတ်ကျော်ခဲ့ပြီး ကြံ့ကြံ့ခံ ကာ အားမာန်ရှိလှပါတယ်။ ကျောင်းသား ကျောင်းသူတို့ရဲ့ ပညာရင်နှီးသောက်စို့ရာ အဓိတက္ကသိုလ်နန်းတော်ကြီး အသက်ရာပြည့်မှ ထောင်ပြည့်နှစ်အထိ တည်တံ့ခိုင်မာစေ ကြောင်း ဆုမွန်ကောင်းမြေလိုက်ရင်း တက္ကသိုလ်နန်းဆိုတဲ့ သီချင်းထဲကအတိုင်း "တက္ကသိုလ်သည်ကွန်း...မြှက်ဆို ရည်ညွှန်း ဥဒါန်းတွင် ကမ္ဘာတည်" တိုင်ပါစေရင်။ ။

ဘာပဲပြောပြော တက္ကသိုလ်ရဲ့ ဘယ်နေရာမဆို သမိုင်းကြောင်းနဲ့၊ အထင်ကရဖြစ်ရပ်လေးတွေနဲ့ တစ်ခါတလေ ရုပ်ရှင်တွေ၊ ဝတ္ထုတွေ ထဲက နေရာအကြောင်းတွေ လွှမ်းမိုးလွန်းလို့ ကိုယ့်တက္ကသိုလ် ထဲကိုရောက်အောင်ရှာပြီး သွားကြည့်ကြရတာ အမောပါ။

ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်အတွင်းမှ သစ်ပုပ်ပင်နှင့် အပြာရောင်ကမ္ဘည်းမှတ်တမ်း